

zvěstník SKV SOKOL MÜNCHEN

duben 2011
číslo 1 - ročník VIII

O bankrotech a lidech

■ Nedávné přepadení veřejnoprávní televize jednotkou vojenské (!) policie velice působivě zdůraznilo nezáměr České republiky zařadit se někdy v budoucnu mezi právní státy. V této souvislosti se dá také očekávat, že se republika Senegal dodatečně ohradí vůči rovnítku, které jistý pan Kitgaard položil mezi senegalské a české instituce, ty senegalské přece jen nějaký ten – byť by i šamanský - zákon respektují.

Zdali je Českou obec sokolskou možné považovat za instituci nejsem schopen posoudit - ono to s tou češtinou je v posledních letech takové vachrlaté - každopádně se jedná o občanské sdružení, což je forma existence, která je - k velké nelibosti současné hlavy státu - nejen oprávněná, ale i bohulibá. Tato Česká obec sokolská (dále jen ČOS) vydala před nedávnem prohlášení, ve kterém oznamuje, že vystupuje z představenstva firmy Sazka a že odstupuje její starosta, a to ze zdravotních důvodů. Prohlášení formou a obsahem téměř totožná bývala ozdobou Rudého práva a nejen zasvěcení tehdy věděli, že ze zdravotních důvodů se odstupuje buď přímo na popraviště nebo na lov sibiřských medvědů (jako návnada). Tak osudové to dnes už asi nebude, ale přesto je to takové zajímavé a dává podnět k všelijakým klepům.

ČOS funguje na základě stanov, jejichž čl. 1 odst. 5 říká, že organizace spolupracuje se zahraničními jednotami, pokud respektují právní řád České republiky. Jelikož se za takovou jednotu – na rozdíl od shora uvedené vojenské policie – považujeme, požádali jsme bratra Lomeckého, pověřeného prozatímním vedením ČOS, o informační rozhovor, cože se to v tom Sokole děje, protože to pravděpodobně zajímá téměř všechny sokoly doma i za rubežom.

Ovšem bratr Lomecký už dávno není obyčejný bratr, neb v mezichase nastoupil i dráhu politickou a stal se starostou nejen sokolským, ale i pražským, a velice rychle si osvojil vlastnosti, bez kterých se český politik neobejde, ke kterým údajně patří bohorovnost,

arogance a potlačování základních principů mezilidské slušnosti.

Všechny tyto okolnosti mu pravděpodobně zabránily na žádost naší jednoty - byť by i odmítavě - odpovědět. Tím nám sice znemožnil naše čtenáře objektivně informovat, ale zase tak otevřel prostor nejrůznějším spekulacím, a to také není k zahoení.

Tyto spekulace hovoří o tom, že se ČOS zmítá ve značných finančních problémech, protože už prošťurovala co se dalo, a ten, kdo to tak trochu léta zachraňoval - firma Sazka - je v insolventi, což je z mého hlediska věc vyloučená. Vyloučená, protože si těžko umím představit insolventi firmy, jejíž činnost spočívá v tom, že přijímá obrovské množství peněz, ze kterých si větší část ponechává. Za eventuální zmizení těchto peněz je pak zodpovědné představenstvo firmy, které je buď kriminální,

pak by měla jednat prokuratura, nebo k výkonu své funkce nezpůsobilé, a pak by měla jednat dozorcí rada nebo akcionáři popř. lékaři.

ČOS měla mnoho let své zástupce jak v dozorcí radě tak v představenstvu Sazky a jedním z nich byl i její bývalý starosta. Není to nakonec tak, že se ho někdo zeptal, cože to v té Sazce celá ta léta dělal, a on si nemohl tak nahonem vzpomenout – není to halt žádný Fügner - a tak raději odstoupil?

Před ČOS stojí tedy v době dohledné volba nového starosty. Možná, že by se široká sokolská základna měla už konečně začít zajímat o její průběh a výsledky, a následně třeba i o transparentnost finančního hospodaření, aby organizace pomalu začala vypadat tak, jak si to představovali nejen její zakladatelé, ale i celé generace jejich pokračovatelů.

Protože s tím, co se stalo, se už asi - jako obvykle - nedá nic dělat.

Karel Pokorný, starosta (Kpokorny41@aol.com)

Ze života jednoty

Běžky Dietramszell

5. února 2011

Co se množství sněhu týče, nebyla letošní zima v Bavorsku zrovna slavná. Proto jsme nenechali nic náhodě a vyrazili hned začátkem února na běžkařský okruh u Dietramszellu, ležící ca. 40 km na jih od Mnichova. Vzhledem k vládnoucímu třeskatému mrazu nezbylo účastníkům, než se vzdát obvyklé přiléhavé sportovní elegance. Odměnou za to (i pro ty méně aktivní účastníky akce, ale spravedlnost nikdy nevládla světem) byl oběd v hostinci Doll v Endlhausen (foto), která je nezvratným důkazem toho, že i v ráji na zemi lze ještě dostat skvělý smažený řízek se salátem za 5 Euro.

MAŠKARNÍ KOULENÍ

2. března 2011

Letos se koulelo v maskách až v březnu, ale vlastně se stejným zápalem, jako každou jinou první středu v měsíci. Jen s tím malým rozdílem, že pod maskou nebylo na první pohled rozeznat, kdo zrovna podává tak průměrný výkon...

Foto: Líba Pokorná, nehrající, ale platící divák

Výšlap Manthal

12. března 2011

Že je okolí Starnberského jezera skutečně malebné, bylo známo již dávno před našimi sokolskými výlety, takže není divu, že se stalo oblíbeným sídlem bavorské šlechty i

ostatní prominence. Jedním z obyvatel tohoto kraje byl i herec Heinz Rühmann (1902-1994), jehož hrob (se svítkem filmu - foto vlevo) jsme navštívili během našeho březnového výšlapu Manthalem na hřbitově v Aufkirchenu.

Ale tu sobotu jsme toho viděli ještě mnohem víc: vedle obligatorní zahradní restaurace kupříkladu kapličku s neméně obligatorním výhledem na Alpy, památník básníka a aufkirchenského rodáka Oskar Maria Grafa (1894-1967), který strávil několik předválečných let jako politický emigrant v Československu, rybí sádky, statek s chovem koňů a včelí úly, které okamžitě využil Olda ke svému odbornému výkladu.

Bavorská Ruda

26.-27. března 2011

Oslava 60. narozenin Karla Svobody (foto vlevo) byla jen záminka ke společnému sportovnímu víkendů v Bavorské Rudě (Bayerisch Eisenstein).

Tu většina z nás doposud znala jen jako tranzitní a hraniční obec mezi Bavorskem a Čechami respektive mezi Bavorským lesem a Šumavou a bylo dobře, že jsme měli možnost si tento povrchní dojem veskrzevá pozitivně upravit.

Penzion Sluneční dvůr, dříve Sonnenhof, kde jsme se ubytovali, sice v četných detailech bohužel nenechával zapomenout, že je v rukách českých majitelů (a to ani ne tak proto, že se zde na německé půdě platilo českými korunami), ale všeobecný dojem, který zanechal, se dá přesto označit za velmi příjemný. Tak jsme mohli koulet kuželky, hodovat, radovat se a zpívat za doprovodu Oldovy harmoniky (foto) do pozdních ranních hodin.

Emigrantské děti

Daniel Fořt (31, fotograf)

Narodil jsi se v Německu. Kdy a kde jsi poprvé pochopil, že máš české kořeny?

Přesně to nemůžu říci, měl jsem od malička hodně kontaktů s Čechy, bylo to automatické, často nás navštěvovali čeští příbuzní. Také později jsem vždy tak nějak věděl, že jsem také Čech. Vědomě se tím zabývám tak posledních deset let. Během této doby jsem podnikl především jako fotograf několik cest do České republiky a zabýval jsem se také historií svých prarodičů. Podvědomě mě tato kultura přitahuje.

Hovoříš hezkou češtinou. Kde a od koho jsi se to hlavně naučil ?

Rodiče jsou oba Češi a doma jsme mluvili jenom česky. Od roku 1989 jsme byli často v Čechách a i dnes podnikám opakovaně často delší cesty do různých českých regionů. Mám také v Německu české přátele.

Jaký je Tvůj vztah k „Česku“ ?

Jsem tam často. Na jedné straně mám pocit, že jsem doma, ale současně se cítím i tak nějak cizí.

Jaká byla popř. bude Tvoje dosavadní a plánovaná životní dráha ?

Do roku 2006 jsem pracoval jako CAD konstruktér v automobilovém průmyslu v Mnichově. V současné době studuji fotografii v Bielefeldu a pracuji jako fotograf se specializací na reportáže a dokumentární fotografie v oboru sport a móda. Kromě toho realizuji „na volné noze“ umělecké projekty. Fascinují mě cizí kultury, místa a země. Proto budu pravděpodobně stále hodně na cestách. Umím si také představit žít po ukončení studia nějakou dobu v Praze.

Citáty a názory

Vrána uráně oči nevyklove.

paní Rezková, správcová nuselského činžovního domu, k parlamentní debatě o zákazu KSČM

Zhovadilost všeobecná povstane, byť by komunismus i jen jedné generaci panovati měl.

František Palacký

Dejte si pozor na zákoníky. Vyjídají domy vdov a dlouho se naoko modlí.

Ježíš Kristus

(perfektní definice státní daňové politiky a to již před dvěma tisíci lety - pozn. redakce)

Naše příští termíny ...

- stř. 06.04. valná hromada**
17 hod. v ASZ Altstadt, Sebastiansplatz 12
- út. 12. 04. Večer pro Karla Hašlera, Divadlo VeTři z Počerad**
19 hod. České centrum Mnichov
- pá.-ne. Mariánské Lázně, Brod nad Tichou a Sybillenbad**
29.04.-01.05. společný výlet, doprava vlastní, ubytování v penzionu Villa Marion
(organizuje Jitka, jitkascholz@aol.com nebo tel. 089/840 26 39)
- so. 21.05. spoluorganizace 46. ročníku dálkového pochodu**
Praha – Prčice, start Čerčany
- so. 11.06. 38. sokolské setkání v Tyršově Oetzu**
po. 13.06. (organizuje Župa rakouská, www.sokol-wien.com)
- út. 05.07. Bavorská zemská výstava „Soumrak bohů – král Ludvík II“**
společný výlet vlakem a lodí na Nový zámek Herrenchiemsee
- ne. 23.07. horská túra na jeden bavorský -berg, -eck, -kopf,**
-wand nebo –spitz

A k tomu každou první středu v měsíci...

od 19 hod. pravidelné koulení v ASZ Altstadt, Sebastiansplatz 12

zVěstník vychází třikrát do roka. Redakce: Jitka Scholz, jitkascholz@aol.com
Sport- und Kulturverein Sokol München e.V. (VR 18462), založen 4. dubna 2004, člen Mezinárodního českého klubu. Adresa: SKV Sokol München e.V., c/o Jitka Scholz, Wittelsbacherstr. 32, D-82110 Germering, Tel. 089/840 26 39,
Fax: 089/611 72 57, e-mail: jitkascholz@aol.com, www.sokol-muenchen.com. Další telefonní kontakty: Karel Pokorný (starosta a pokladník) 089/611 72 57 – Dušan Pokorný (místostarosta a náčelník) 089/310 98 342.
Bankovní spojení (nové): Kreissparkasse München-Starnberg, BLZ 702 501 50, Konto 360 476 766